

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญยิ่งต่อมนุษยชาติ เพราะมนุษย์ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้และถ่ายทอดวัฒนธรรมต่าง ๆ ในบรรดาภาษาทั้งหลายภาษาอังกฤษเป็นภาษา สื่อกกลางที่มีผู้ใช้กันอย่างกว้างขวาง เป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกให้การยอมรับและสนับสนุนส่งเสริม ให้ประชาชนในประเทศได้เรียนรู้เพื่อจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในการติดต่อสื่อสาร ถึงแม้ว่ากลุ่มชนชาติจะมีภาษาใช้เป็นของตนเองอยู่แล้วก็ตาม

Jonh Naisbitt (อ้างถึงในประพาสน์ พุทธิธิประภา, 2538) เขียนไว้ในหนังสือ Global paradox ว่าชาวโลกมากกว่าหนึ่งพันล้านคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และเป็นภาษา ที่สองและเป็นภาษาต่างประเทศ 60 % ของรายการวิทยุเป็นภาษาอังกฤษ 70 % ของจดหมาย ทั่วโลกจำหน่ายของเป็นภาษาอังกฤษ 85 % ของการใช้โทรศัพท์ระหว่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ และ 80 % ของข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์หลายร้อยล้านเครื่องทั่วโลกเป็นภาษาอังกฤษ และเป็น ยุทธศาสตร์ของตลาดโลก จะเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและคนส่วนใหญ่ทั่วโลกใช้ในการ ติดต่อสื่อสารในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาผู้คนตื่นตัวเป็นอย่างมากที่จะ พยายามค้นคว้าเพิ่มพูนความรู้ซึ่งตำราและเอกสารส่วนใหญ่มักจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษ (อรุณี วิริยะจิตรา, 2525) และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

ในระบบการศึกษาภาคบังคับของไทย เริ่มมีการบังคับให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่าง เป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2464 โดยบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถเข้าใจและถ่ายทอดวิทยาการที่ทันสมัยมาใช้ ในประเทศเพื่อเร่งรัดให้ประเทศเจริญรุดหน้ายิ่งขึ้น (สุพัฒน์ สุกมลสันต์, 2533) ปัจจุบัน หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ได้กำหนดให้วิชา ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ จัดให้เป็นวิชาเลือกในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 - 6 โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. ให้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การใช้ภาษาอันเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมแก่วัย
3. ให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากล รวมทั้งมีนิสัยรักการอ่านและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
4. ให้เห็นแนวทางในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์

นอกเหนือจากต้องการให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารและรับสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างดีแล้ว การเรียนวิชาภาษาอังกฤษยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เรียกว่าชุดข้อมูลข่าวสารอีกด้วย อย่างไรก็ตาม กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรภาษาอังกฤษประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ซึ่งเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2539 ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและความเหมาะสมกับวัฒนธรรม
 2. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต้นอย่างเพียงพอ เพื่อการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความจำเป็น
 3. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เป็นสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
 4. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ
 5. เพื่อให้มีนิสัยรักการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและด้วยสื่อภาษาอังกฤษอื่น ๆ
 6. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษ
- โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-2 ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ สอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3-4 และภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น สอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 แนวการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดสถานการณ์และบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด โดยใช้สื่ออุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย ในระดับเตรียมความพร้อม เน้นความสามารถในด้านการฟัง พูด จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสนุกสนาน คู่กันกับภาษาอังกฤษ ส่วนในระดับอ่านออกเขียนได้ จัดกิจกรรมที่จะผสมผสานการอ่าน เขียนและสะกดคำ เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับในระดับพื้นฐานตอนต้นมุ่งพัฒนาความสามารถด้าน

การสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์

แนวการวัดผลประเมินผลของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อม และระดับการอ่านออก เขียนได้ มุ่งประเมินภาคปฏิบัติของผู้เรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสามารถในการใช้ภาษา ในด้านความเข้าใจ การฟัง พูด อ่าน เขียน การสะกดคำและมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับพื้นฐานตอนต้น เน้นการวัดความสามารถโดยรวมในการใช้ภาษา ใช้การวัดผลประเมินผล ทั้งด้านความรู้ การปฏิบัติ เจตคติ ประเมินความก้าวหน้าในการใช้ภาษาด้วยการสังเกต การตรวจสอบกระบวนการทำงาน และผลของการทำงาน โดยเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายมีระดับพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน ใช้การทดสอบมาตรฐานความรู้ ความสามารถ สำหรับผู้จะสำเร็จการศึกษาจัดประเมินให้ครบถ้วนทั้ง 3 ลักษณะคือ ประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียน ประเมินผลภายหลังเรียน

จะเห็นว่าจุดประสงค์ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการวัดผลประเมินผล มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้ และทักษะทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันตามความเหมาะสมแก่วัย

การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นยิ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เพราะนอกจากจะเป็น ทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ แล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทั่วไป เพื่อส่งเสริมด้านความคิดและสติปัญญา ในโลกปัจจุบันวิทยาการต่าง ๆ ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่จำเป็นที่สุดที่จะช่วยให้ผู้อ่านทันต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลง ของสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมได้ดี ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งต่อชีวิตของเรา เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์ ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินต่าง ๆ

ประเทิน มหาจันทร์ (2530) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า นอกจากจะเป็นพื้นฐานของ การศึกษาแล้วยังช่วยให้เกิดความสดชื่นในชีวิต และความสำเร็จในชีวิตด้วย บุคคลที่มีทักษะใน การอ่านมากเท่าใดย่อมมีโอกาสเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ได้มากเท่านั้น

Wilson (1951) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าแม้นักศึกษาจะมีแนวทางการเรียนรู้ได้ โดยวิธีอื่นนอกเหนือจากการอ่าน เช่น การฟังการบรรยาย ดูการสาธิต ฟังการอภิปราย ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์และศึกษาทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ แม้กระทั่งการทัศนศึกษาก็ดี การอ่านก็ยังเป็นเครื่องมือที่ สำคัญสำหรับการแสวงหาความรู้ที่ดี

จะเห็นว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นในการแสวงหาความรู้และความสำเร็จในหน้าที่การงาน ระดับประถมศึกษาถือว่าเป็นการให้การศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้นำเทคนิคการอ่านไปใช้ในระดับสูงต่อไป

นอกจากนี้ยังเป็นที่ยอมรับว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญ กว่าทักษะอื่นเพราะนักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในทักษะอื่น ๆ น้อยมากและประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ได้ให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงได้เน้นความสำคัญของการอ่าน (สุพรรณิ วรรณการ, 2533) ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของทางราชการ บริษัท ห้างร้าน และรัฐวิสาหกิจแม้กระทั่งการอบรมแบบเข้มของสถาบันทางภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าทักษะที่มีความจำเป็นมากที่สุดคือทักษะการอ่าน ทักษะรองลงมาคือทักษะการเขียน การฟัง พูด เป็นอันดับสุดท้าย (อัญญา วงศ์โสธร, 2524 ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526; สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อ้างถึงในแวววาว โรงสะอาด, 2530) เพราะว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้หลาย ๆ ด้าน ทั้งข้อมูลในการใช้ทักษะอื่น ๆ อันได้แก่ ทักษะการพูด การเขียน และการฟังด้วย ส่วนหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ได้ให้ความสำคัญต่อการอ่าน โดยกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2534)

ฝึกออกเสียงคำ วลี ประโยค ตามหลักเกณฑ์การอ่าน

ฝึกอ่านออกเสียง และอ่านในใจเรื่องที่เกี่ยวกับประสบการณ์ และการดำเนินชีวิต นิทาน นิยาย เรื่องสั้นๆ ข่าว โฆษณา คำแนะนำ คำชี้แจง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ ที่ประกอบเรื่องราวที่นำมาอ่าน แล้วอภิปรายซักถามเกี่ยวกับรายละเอียด ความคิดเห็น และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

ใช้พจนานุกรมในการเพิ่มพูนความรู้

เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอ่านและสามารถนำไปอ่านคำใหม่ๆ ได้ มีทักษะในการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ มีความสามารถในการวิเคราะห์ สรุปใจความสำคัญ การใช้พจนานุกรม และการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการอ่าน

จะเห็นได้ว่าจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แต่ในสภาพความเป็นจริงครูไม่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรยังคงใช้วิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยให้นักเรียนท่องคำศัพท์และทำแบบฝึกหัดทำแบบทบทวนเป็นหลัก

จึงทำให้ความสามารถในการอ่านและความเข้าใจการอ่าน การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ตนอ่าน โดยจับปล้นอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (ทิพวัลย์ มาแสง, 2532) ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปงานวิจัยของ นัตรสุดา ดวงพลอย ที่ว่าการสอนของครูส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการอ่านจริง ๆ เพียง 10-15 นาที เท่านั้นในหนึ่งคาบเรียน นอกจากนั้นก็ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และในขณะที่ทำแบบฝึกหัดนี้เอง นักเรียนเข้าใจผิดคิดว่า การอ่านจะต้องอ่านทุกคำและทราบคำหมดทุกคำ จึงสามารถทำแบบฝึกหัด ได้ถูกต้องไม่ว่าคำนั้นจะมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดต่อเนื้อเรื่องและความเข้าใจเรื่อง เพราะแต่ เดิมการสอนภาษาอังกฤษ ครูจะนำบทความภาษาอังกฤษ ซึ่งจะตัดมาจากบทความทางวิชาการ เรื่องสั้นหรือนวนิยายมาให้ผู้เรียนอ่าน โดยให้คำแปลเป็นศัพท์ยาก อธิบายโครงสร้างภาษา ที่ครูเห็นว่ายากและจะเป็นปัญหาแก่ผู้เรียน เพราะครูเชื่อว่าวิธีนี้จะทำให้นักเรียนอ่านบทความนั้น ได้เข้าใจ จะทำให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้อ่านที่ไม่ได้ใช้ความคิด (passive) คอยแต่ฟังคำอธิบาย อย่างเดียว ทำให้การเรียนอ่านน่าเบื่อหน่าย ชั่วโมงการอ่านดูไม่แตกต่างจากการเรียนไวยากรณ์ และการแปล ผู้เรียนจะต้องอ่านบทความนั้นให้เข้าใจทุกประโยคอย่างละเอียด แต่ผู้เรียนมักบ่น ว่ายากในที่สุดครูก็ต้องแปลหรืออธิบายให้ฟังในห้อง (เบญจวรรณ ผ่องพรรณและอรอนงค์ หิรัญบุรณะ, 2526) ทรงพร อิศโรสุกุล (2529) ได้ประมวลปัญหาไว้ ดังนี้

1. ข้อเขียนที่เอามาให้อ่านมักจะแต่งขึ้นเองเพื่อเป็นการให้ตัวอย่างการใช้ภาษา เช่น อธิบาย การใช้ present future tense
2. หัวเรื่อง (topic) ที่เลือกมาให้อ่านมักจะเป็นเรื่องพื้น ๆ ที่รู้กันอยู่แล้ว เพราะต้องการจะให้ เป็นเรื่องง่าย ๆ
3. ข้อเขียนที่นำมาให้อ่านง่ายเกินไป ทำให้ผู้อ่านไม่ต้องใช้ความพยายามในการอ่าน อันเป็น เหตุที่ไม่ต้องมีการฝึกฝนการอ่าน
4. ข้อเขียนในตำราการสอนอ่านภาษาอังกฤษ มักมีเนื้อหาไม่มาก ใช้คำวากวน ไม่มีสาระมากนัก
5. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนมักจะมีลักษณะที่ซ้ำ ๆ กัน

สาเหตุปัญหาเหล่านี้ มาจากปัญหาเดียวกันคือข้อเขียนที่เลือกมามีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนภาษา มากกว่าสอนการอ่าน มีคนจำนวนมากคิดว่า การสอนอ่านก็คือ การสอนภาษาและหวังว่าเมื่อรู้ คำศัพท์หรือไวยากรณ์มากขึ้นคงอ่านเก่งไปเอง ซึ่งถือว่าเป็นการเข้าใจผิดอย่างยิ่ง

จากผลการศึกษาปัญหาทั้งบทความและงานวิจัย ดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า นักเรียนไทย ส่วนใหญ่ที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ทั้งนี้มาจาก สาเหตุที่ว่าครูยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสม ในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านจับใจความ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะแก้ปัญหการเรียนการสอนดังกล่าวและพัฒนาวิธีการสอนอ่าน

การสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ พบว่ามีวิธีการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (TLS) เป็นแนวทางที่ให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้แก่ผู้เรียน สามารถแยกแยะรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ดี ทำให้การอ่านมีจุดหมายที่แน่นอนว่า ผู้เขียนกำลังบอกอะไรกับผู้อ่านและใจความสำคัญคืออะไร นอกจากนี้ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ ยังได้ชี้ให้เห็นถึงข้อดีของการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ยุทธวิธีนี้ โดยได้สรุปจากผลการวิจัย ดังนี้

1. ทำให้ผู้อ่านจำเรื่องราวที่อ่านได้
2. เข้าใจเรื่องที่อ่านได้
3. สามารถอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ได้
4. สามารถจับใจความสำคัญได้
5. สรุปเรื่องราวที่อ่านได้

นอกจากนี้ ผลการวิจัยหลายชิ้นในระดับมัธยมศึกษา ยังพบว่า การใช้โครงสร้างระดับยอด (TLS) ในการสอนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของ Carrell P.L.(1983); สุภาพ บุตรสีหัต, (2529); เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, (2530); วไลพร ฉายา, (2530); สงวนศรี เณรฐานันท์, (2332); พิศมัย วีระศิลป์, (2533); ทวีศชา เศรษฐา, (2535) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจเลือกวิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด มาทดลองสอนในครั้งนี้

ผู้วิจัยคาดว่า การนำการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดมาทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบกับการสอนอ่านตามปกติ โดยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน จะได้แนวทางสำหรับครูภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านตามปกติ
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างคะแนนการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านตามปกติ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับขอดีแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านตามปกติ

1.4 ขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย

1.4.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 กลุ่มโรงเรียนเมืองเก่า สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 9 โรงเรียน มีจำนวนทั้งหมด 12 ห้องเรียน

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนบ้านเป็ด กลุ่มโรงเรียนเมืองเก่า สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 61 คน

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากหนังสือ เอกสาร และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งหมด 16 เรื่อง โดยเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับโครงการเขียนของโครงสร้างระดับขอดี 4 ชนิด คือ ชนิดบอกรายละเอียด (Listing/Description) ชนิดปัญหาและการแก้ไข (Problem-Solution) ชนิดเหตุผลหรือเหตุการณ์ก่อนหลัง (Cause-Affect or Before-After) ชนิดการเปรียบเทียบความแตกต่าง (Comparison-Contrast) โดยพิจารณาให้มีความยากง่ายอยู่ในระดับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 โดยผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว

1.4.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.4.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนอ่าน 2 วิธี คือ การสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับขอดี และการสอนอ่านตามปกติ

1.4.4.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1.5.1 เนื้อหาที่ใช้เป็นสื่อการสอนครั้งนี้ ถือว่านักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนและมีความยากง่ายของประโยค และคำศัพท์เหมาะสมกับระดับประถมศึกษาปีที่ 6

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 โครงสร้างระดับยอด หมายถึง โครงสร้างของเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนนำมาใช้ในการสื่อความหมาย ซึ่งประกอบด้วย ข้อความหลัก คำขยายข้อความหลัก และข้อความสนับสนุน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น

1.6.2 การสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอด หมายถึง การสอนตามแผนการสอนอ่าน โดยเน้นโครงสร้างระดับยอด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดรูปแบบการสอนของ Bartlett (1986), McGee and Richgels (1985) และเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531) มีลักษณะเป็นการสอน โดยให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์แผนการเขียน หรือโครงการเขียนของผู้เขียน หรือของข้อความซึ่งเป็นระดับข้อความต่อเนื่องที่สำคัญที่สุดของเนื้อเรื่อง ที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นเพื่อสื่อความหมายเรื่องของตนให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องง่ายขึ้น เพื่อประโยชน์ในการจับใจความสำคัญและหารายละเอียดของเรื่อง ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนอ่าน ดังนี้

ขั้นนำ

1. กิจกรรมกระตุ้นความสนใจและเตรียมความพร้อมที่จะเรียน แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งวิธีการวัดผลและการประเมินผล

ขั้นสอน

2. นักเรียนศึกษาคำศัพท์ใหม่
3. นักเรียนอ่านเรื่องในใจเพื่ออภิปรายสรุปใจความสำคัญตามลักษณะของบทอ่าน
4. นักเรียนจับกลุ่มกัน 5 - 6 คน ทำแผนภูมิและเขียนรายละเอียดของบทอ่านลงใน แผนภูมิที่ร่วมกันทำ
5. นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่องประกอบแผนภูมิที่ร่วมกันทำ
6. ครูร่วมอภิปรายโครงสร้างระดับยอดคำไขหรือกลุ่มคำ และการเขียนแผนภูมิที่สำคัญของบทอ่านกับนักเรียน

7. นักเรียนร่วมกันแก้ไขแผนภูมิและจดบันทึกภายในกลุ่ม

8. นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องตามครู

ขั้นสรุป

9. นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน

ขั้นวัดผล

10. นักเรียนทำแบบฝึกหัด

6.1.3 การสอนอ่านตามปกติ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนอ่านตามคู่มือครู English Is Fun ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีขั้นตอนโดยสรุป ดังนี้

ขั้นนำ

1. กิจกรรมกระตุ้นความสนใจและเตรียมความพร้อมที่จะเรียน แจกชุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งวิธีการวัดผลและการประเมินผล

ขั้นสอน

2. นักเรียนอ่านเรื่องในใจเนื้อเรื่องทั้งหมด เพื่อดูว่าเรื่องราวเป็นเช่นไร แล้วให้นักเรียนเล่าความหมายและคำศัพท์ใหม่จากเนื้อเรื่อง

3. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ปัดหนังสือแล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

4. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเล่าเรื่องต่อกันเป็นตอน ๆ หรืออาจจะให้นักเรียนเล่าเรื่องทั้งหมด แล้วให้คนอื่นช่วยเล่าเพิ่มเติม

5. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้

6. นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องตามครู

ขั้นสรุป

7. นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน

ขั้นวัดผล

8. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

6.1.4 การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษหลังจากศึกษาบทเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

6.1.4.1 การแปลความ หมายถึง ความสามารถในการให้ความหมายข้อความต่าง ๆ ได้ โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่อง ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ

6.1.4.2 การตีความ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสัมพันธ์ระหว่างใจความหลักกับส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น และสิ่งอ้างอิงอื่น ๆ จนสามารถนำมากล่าวอีกนัยหนึ่งได้

6.1.4.3 การขยายความ หมายถึง ความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปกว่าสภาพข้อเท็จจริง ด้วยการคาดคะเนหรือทำนายสิ่งต่าง ๆ ได้

6.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของแผนการสอน หลังการเรียนรู้ (Posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

6.1.6 คะแนนความก้าวหน้า หมายถึง คะแนนผลต่างระหว่างคะแนนการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับคะแนนการทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

6.1.7 คำสัญญาหรือคำไข (Sign word or Key word) หมายถึง คำที่ให้สัญญาเป็นคำหรือวลีที่ทำหน้าที่เป็นตัวให้สัญญาในรูปต่าง ๆ ส่วนมากเป็นคำสันธานที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคระหว่างประโยคหรือระหว่างย่อหน้า

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เป็นแนวทางสำหรับครูในการนำเทคนิค วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยเน้นโครงสร้างระดับยอด ไปดัดแปลงใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.7.2 เป็นแนวทางพื้นฐานให้นักเรียนนำเทคนิควิธีการอ่านและประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้สำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป

1.7.3 ได้บทอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

1.7.4 เป็นแนวทางให้ผู้บริหารศึกษานิเทศก์ และ ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการแนะนำในเรื่องเทคนิค และวิธีการจัดกิจกรรมการสอนอ่านแก่คณะครู

1.7.5 เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับอื่นต่อไป